

2966

6279

SPRAWOZDANIE

„POLONII”

TOWARZYSTWA

POLSKIEJ MŁODZIEŻY KATOLICKIEJ

UNIW. JAGIELL. W KRAKOWIE

ZA ROK TRZECI ISTNIENIA

1910/11.

NAKŁADEM „POLONII”.

ODBITO W DRUKARNI „CZASU” W KRAKOWIE

1911.

6779
SPRAWOZDANIE

„POLONII”

TOWARZYSTWA
POLSKIEJ MŁODZIEŻY KATOLICKIEJ
UNIW. JAGIELL. W KRAKOWIE
ZA ROK TRZECI ISTNIENIA

1910/11.

NAKŁADEM „POLONII”.
ODBITO W DRUKARNI „CZASU” W KRAKOWIE
1911.

Ciałom wszystkim rozdać chleba,
Duszom wszystkim myśli z nieba,
Nic nie spychać nigdy w dół,
Lecz do coraz wyższych kół
Iść przez drugich podnoszenie.

SKŁAD WYDZIAŁU „POLONII“ w ciągu roku szkolnego 1910/11.

KURATOR TOWARZYSTWA:

J. W. P. Prof. Dr JÓZEF BRZEZIŃSKI.

WYDZIAŁ TOWARZYSTWA:

Prezes: Mikułowski Jan, sł. pr.

Wiceprezes: Oraczewski Czesław, sł. teol.

Sekretarka: Grzybowska Marya, sł. fil.

Skarbnik: Figiel Michał, sł. fil.

Bibliotekarz: Pietrzak Józef, sł. fil., Załuski Bronisław, sł. agr.

Czasopiśmienny: ks. Pęcherski Cezary, sł. fil.

Gospodyni: Schreyerówna Elżbieta, sł. fil.

Zastępcy wydziałowych: Hubertówna Janina, sł. fil.

Tomiak Józef sł. fil.

Wałek Henryk, sł. pr.

KOMISYA KONTROLUJĄCA:

Przewodniczący: Siuta Józef, sł. agr.

Członkowie: Strehlówna Marya, sł. fil. Dobosz Bronisław, sł. pr.

SĄD KOLEŻAŃSKI:

Przewodniczący: Sędzierski Leonard, sł. fil.

Członkowie: Jamka Antoni, sł. pr., Bęben Stanisław sł. fil.

Przez uzupełniające wybory na nadzwyczajnem Walnem Zgromadzeniu Towarzystwa z dnia 6 IV 1911 r., zaszły w składzie wydziału następujące zmiany:

Wiceprezes: Juszczyk Józef, sł. agr.

Bibliotekarz: ks. Pęcherski Cezary, sł. fil.

Czasopiśmienny: Bielecki Maryan, sł. pr.

Zastępcy wydziałowych: Kalkstein Stanisław, sł. fil.

Płokarz Jozafat, sł. fil.

Wszystkie prawie ważniejsze wystąpienia »Polonii« na zewnątrz w życiu akademickim roku 1910/11 związane są ze sprawą zaburzeń wywołanych przez młodzież radykalną, z powodu t. zw. klerykalizacji uniwersytetu, której widowym objawem miało być ogłoszenie wykładu »publicum«: »O polskich organizacjach społecznych i gospodarczych w Wielkopolsce«, przez Ks. Zimmermanna, — nowomianowanego profesora chrześcijańskich nauk społecznych na fakultecie teologicznym.

Wybuch zaburzeń otworzył nowy rok administracyjny naszego stowarzyszenia. Zaledwie ukonstytuował się nowy zarząd nastąpiło zerwanie pierwszego wykładu Ks. Zimmermanna (15 listopada). Na ten niepraktykowany dotąd w życiu uniwersyteckim naszym sposób manifestowania i propagowania przekonań odpowiedziała »Polonia« — podobnie jak inne stowarzyszenia odezwą: zwołanie bowiem i przeprowadzenie wiecu ogólno-akademickiego dla potępienia gwałtu nie miało widoków powodzenia, wobec braku dość silnej organizacji młodzieży niesolidaryzującej się z »postępowcami«.

Oto treść odezwy:

»Koledzy i Koleżanki! Byliśmy świadkami zająć na naszej wszechnicy, które nie tylko wstrętem — lecz grozą przejmują. Brutalnego gwałtu użyto, ażeby nie dopuścić do wykładu z dziedziny nauk społecznych profesora uniwersytetu, uczonego, ogólnie poważanego — dlatego, że jest księdzem katolickim.

A uczyniły to żywioły z pośród młodzieży, które roszcżą sobie pretensję być zdobywcami kultury, wolności słowa, światła dla ludzkości. — Widzieliśmy jak w czynie wygląda ta wolność, to światło, ta kultura ducha! Zdaje się, że wracają przez te żywioły czasu najgrubszego barbarzyństwa w średniowieczu.

Jednak z ciemności barbarzyństwa średniowiecznego chrześcijaństwo nowożytną kulturę europejską wywiodło, — a dziś ci samozwańcy postępu w tę kulturę no-

wozytną kult gwałtu, barbarzyństwo szczepią. Nie łudźmy się więcej w tym względzie; już czas — już mówią fakta!

Koledzy i Koleżanki! lekceważyliśmy niebezpieczeństwo, w imię tolerancji pobłażaliśmy — i dziś zgwałcona wolność słowa, wypowiadanego z katedry uniwersyteckiej. Ślepa przemoc nie zna kulturalnej tolerancji przekonań. Zwartą, zorganizowaną siłą jej się oprzemy, przemoc, niebezpieczeństwo grożące odeprzemy! Więc w obronie kultury, w obronie Znak, pod którym dziś ona stoi, w obronie chrześcijaństwa łączmy się, wzywamy Was.

Senat ze swej strony, wobec niesłychanego w dziejach uniwersytetu Jagiellońskiego zamachu na wolność słowa, postanowił nie załatwiać sprawy w zakresie dyscyplinarnym własnym, lecz oddać ją w ręce prokuratorów państwa, motywując swój krok tem, że postępek młodzieży postępowej wykracza poza ramy jurysdykcji uniwersyteckiej. Wiedzeni poczuciem obowiązków koleżeńskich wobec kolegów, których postępek potępialiśmy, ale o których przynależności wraz z nami do jednej społeczności akademickiej nie mogliśmy zapomnieć, wysłaliśmy do senatu, przychylnie przyjętą, delegację z prośbą o wycofanie sprawy z rąk prokuratury.

Młodzież postępową, chcąc skorzystać z dezorientacji młodzieży »bezpartyjnej« (niezgrupowanej w żadnym stowarzyszeniu ogólnie-akademickim), ażeby przeprzeć uchwałę wiecową po swej myśli i umocnić w ten sposób swoje stanowisko oficjalnym dowodem, że ogół młodzieży popiera jej dążenia, próbowała dwukrotnie przeprowadzić wiec ogólnie-akademicki: 22 listopada i 30 listopada. Od udziału w pierwszym, zwołanym nielegalnie, »Polonia« się usunęła, złożyłwszy przy tem deklarację, protestującą przeciw uzurpowaniu dla uchwał zebrania nazwy uchwał wiecu ogólnie-akademickiego. Ponieważ podobnie postąpiło »Zjednoczenie« i Sodalicya Maryańska uchwały tego zgromadzenia stały się tylko wyrazem opinii partyjnego konwentyku. Drugi wiec, zwołany legalnie, nie doszedł do skutku. Wiec zwołano »w sprawie katedry socjologii«. Ponieważ oczywiście było, że sprawa katedry socjologii (której brak na naszym uniwersytecie), nie będzie traktowana rzeczowo i poważnie, lecz jako motyw agitacyjny dla celów partyjnych, postanowiliśmy zaprotestować przeciw *meritum*

wiecu. Takie samo stanowisko zajęło »Zjednoczenie«, którego opozycja głównie przyczyniła się do udaremnienia wiecu.

Przyszły wypadki 30 stycznia. Z powodu wyroku senatu, relegującego 3 akademików za sprawę niedopuszczenia do drugiego wykładu ks. Zimmermanna, postępowcy ogłosili strajk i przeprowadzili go przemocą. Opór ze strony młodzieży »antystrajkowej« był za słaby, bo niedostatecznie przygotowany, z powodu dorywczości akcji. Nie małego jednak także znaczenia dla niekorzystnego wyniku obrony — trzeba zaznaczyć — był fakt, że młodzież uniwersytetu nie była zdecydowaną w równie brutalny sposób odpierać, jak brutalnie atakowali strajkujący. Bezpośredni następstwem »zwyyczajstwa« młodzieży postępowej było zawieszenie wykładów na czas nieograniczony, rozporządzeniem ministra oświaty. Wieść o tem sprawiła na wszystkich przynębiające wrażenie. Nie chodziło tu o to tylko, że większości młodzieży, pragnącej się uczyć, przerwano studia, ale nie wiadomo było, co ważniejsze, czy nie przepadnie wszystkim półroczu studyów, któremu brakowało jeszcze dwa miesiące do zamknięcia. Trzeba było podjąć jaknajrychlej akcję, żeby się zabezpieczyć przed tą ostatnią ewentualnością i przyspieszyć podjęcie na nowo wykładów.

W tem położeniu ogólnem dorywcze porozumienie powstałe na gruncie poprzedniej akcji między »Polonią« a »Zjednoczeniem«, do którego przyłączyła się Sodalicya zacieśniło się jeszcze, tak, że wspólnie postanowiono działać. Uchwalono więc na ogólnem zebraniu młodzieży »antystrajkowej« w lokalu »Zjednoczenia«, wysłać do Wiednia do ministra dla Galicyi i Koła Polskiego delegację, złożoną z dwu kolegów, dla przedłożenia memoriału, wyświetlającego sprawę zaburzeń, oraz żądającego otwarcia jak najrychlej uniwersytetu. Dla poparcia tego żądania postanowiono zebrać i zebrano podpisy młodzieży niesolidaryzującej się z akcją strajkową. Wydano wreszcie wspólnym kosztem list otwarty, piętnujący postępowanie młodzieży strajkującej, która wysłała do Wiednia równocześnie prawie z nami delegację, żeby zebrać poparcia w parlamencie przeciw polskiemu senatowi od wrogich Polakom klubów nacjonalistycznych niemieckich i czeskich, nie mówiąc już o socyalistycznych.

Ostatnim epizodem afery wywołanej zerwaniem wykładu ks. Zimmermanna był wiec z 26 czerwca o zapomogi dla ubogich kolegów, którzy utracili uwolnienie od czesnego wskutek

udzielonej im »nagany rektorskiej«. Na wiecu tym złożyła »Polonia« następującą deklarację:

Uważając sprawę pertraktacyi komitetu strajkowego z Senatem za sprawę wyłącznie młodzieży postępowej, która ten komitet wydelegowała, sprzeciwiamy się traktowaniu jej na wiecu ogólno-akademickim. Natomiast chętnie oświadczamy gotowość współdziałania w akcji mającej przynieść materyalną pomoc kolegom, dotkniętym następstwami *consilii abeundi*, uważając to za nasz obowiązek koleżeński.

Po za tem uczestniczyła »Polonia« w wiecu: »O muzeum raperswilskie« (10 maja); w wiecu: »O akademię górniczą w Krakowie« (22 maja); wreszcie w wiecu: »O bojkocie szkół rosyjskich w Królestwie«, na którym przyłączyła się do rezolucyi, przedłożonej przez »Zjednoczenie«, oświadczając się za przetrzymaniem bojkotu.

Wyczerpując kronikę zewnętrznych spraw »Polonii«, należy wymienić, że weszła w poczet towarzystw związkowych »Ogniwa« i wzięła udział przez delegata w tegorocznym zjeździe »Ogniwa« (7—10 kwietnia). Ponadto uczestniczyła w uroczystem zebraniu inauguracyjnym Towarzystwa Przyjaciół Słowian Południowych, z których organizacyami młodzieży od dawna pozostawała w kontakcie. Wreszcie wysłała delegację na Kongres Maryjański w Przemyślu, na który jeden z jej członków został zaproszony z referatem o sprawach dotyczących się działalności katolickiej młodzieży uniwersyteckiej.

Sprawozdanie wewnętrzne.

Burzliwe przejścia w życiu naszego uniwersytetu z ubiegłego roku szkolnego, absorbując na zewnętrzną działalność czas i siły, nie obniżyły ruchliwości w życiu wewnętrznym »Polonii«. Owszem, można powiedzieć, że życie wewnętrzne się wzmogło, że ruch w stowarzyszeniu naszym wzrósł w porównaniu z poprzednim rokiem. Może właśnie nienormalnemu biegowi życia uniwersyteckiego to zawdzięczamy: nieraz silne wstrząśnienia, ciężkie przejścia budzą energię, uspioną w duszach ludzkich w zwykłych warunkach życia.

Liczba członków podwoiła się w stosunku do poprzedniego roku; odczytów urządzono w »Polonii« w zimowym i letnim półroczu 24, i to przeważnie własnymi siłami; wreszcie przeprowadzono zmianę statutu, czego również nie można uważać za dowód zastoju w życiu wewnętrznym towarzystwa. Statut każdy prawie powstaje przed założeniem towarzystwa, i jest pewnego rodzaju teorią, którą — jak każdą teorię — praktyka życia poprawia. Dlatego też każde żywotne stowarzyszenie odczuwa co pewien czas potrzebę zmian w swoim statucie — w większym lub mniejszym zakresie. »Polonia« znalazła się również w tem położeniu. Dwuletnie doświadczenie wskazało nam potrzebę ściślejszego oznaczenia celu istnienia naszego towarzystwa, potrzebę wyraźniejszego określenia głównego kierunku, głównej sfery naszej działalności. Pokazało się bowiem w praktyce, że jedną mamy tylko wyraźnie oznaczoną wytyczną naszej działalności, mianowicie jej charakter katolicki. Niewiadomo zaś było, czy »Polonia« ma być stowarzyszeniem religijnem, formalnie tylko różniącym się od Sodalicyi Maryańskiej, w istocie jednak tem samym, czy też ma działać jako stowarzyszenie świeckie, o katolicko-narodowym zabarwieniu ideowem. Oba kierunki były zaznaczone w statucie, ale bez odróżnienia, który ma być dla nas głów-

nym, bezpośrednim celem pracy, a który dalszym pośrednim. Było to niekorzystnem z dwu względów. Po pierwsze nie było nadanego przez statut jednolitego kierunku działalności, co ma pierwszorzędne znaczenie dla wewnętrznego rozwoju stowarzyszenia powstałego w ten sposób, jak nasze. Dla życia wewnętrznego bowiem statut jest rzeczą drugorzewną w stowarzyszeniu, które zanim się ukonstytuowało statutowo, istniało i działało prywatnie poprzednio, i tak wyrobiło sobie już przez działalność swój kierunek. Inaczej zaś rzecz się przedstawia, gdy aktem, od którego zaczyna się istnienie towarzystwa jest utworzenie jego statutu; — a tak właśnie powstała »Polonia«. Statut wtedy głównie informuje co i jak działać należy, statut wtedy wytwarzać ma kierunek pracy pracy, on bowiem stanowi właściwą podstawę życia stowarzyszenia, na nim się opiera i według jego wskazań zaczyna się ono rozwijać. Dlatego potrzeba było wyraźniejszego określenia statutem głównego kierunku pracy Polonii. — Po drugie utrudniało nam to stosunki zewnętrzne z innemi stowarzyszeniami ogólno-akademickimi. Jedne, o wspólnym z nami charakterze katolickim, widziały w »Polonii« stowarzyszenie konkurencyjne i stąd były nam niechętne, inne t. zw. w języku uniwersyteckim »ideowe«, z powodu dwustronności typu »Polonii«, nie uważały jej za współmierną sobie i z tego powodu nie uznawały jej prawa do współudziału na równi z niemi w sprawach ogólno-akademickich, choć formalnie była »Polonia« podobnem do nich stowarzyszeniem.

Z tych powodów podjął wydział myśl przeprowadzenia odpowiednich zmian w statucie, których projekt wygotował, a nadzwyczajne walne zgromadzenie 26 kwietnia 1911 roku projekt ten zatwierdziło. Cele »Polonii« sformułowano w ten sposób:

a) Przygotowywanie członków do: działalności — w duchu idei katolickich i narodowych — w życiu politycznem, społecznem i kulturalnem narodu;

b) obrona katolicyzmu i polskości;

c) Nawiązanie ściślejszych stosunków koleżeńskich wśród członków i urabianie ich charakterów przez wspólną pracę w duchu idei kierowniczych Towarzystwa.

Wydział zainicjował również urządzenie w letniem półroczu wieczorów dyskusyjnych. Cel ich wyjaśni najlepiej podana poniżej odezwa, którą wydano w tej sprawie do członków:

Skupiło nas w »Polonii« pragnienie, żeby pełnić rozwój życia narodu naprzód w duchu idei zawartych w nauce Chrystusa, — bo ona jest Prawdą życia, do której ludzkość dąży.

Ażeby to pragnienie mógł wedle sił urzeczywistnić potrzeba nam orientacji we współczesnych stosunkach, t. j. zrozumienia obecnych warunków — rozwoju społecznego oraz odczucia i pojęcia prądów nurtujących duchowe życie narodu. Słowem, nim zaczniemy działać, musimy: 1) uświadomić sobie problemy, jakie rozwój dziejowy do rozwiązania nam nasunął, 2) wskazać sposoby i drogi, wiedące do rozwiązania ich w duchu idei Chrystusowych. Bez tego bowiem akcja katolicko-narodowa (wskutek nieuniknionego w takim razie niedostosowania do realnych warunków) skazanaby była na zmarnienie, prędzej czy później, a przyniosłaby w następstwach katolicyzmowi więcej szkód niż pożytku.

Dlatego też chcemy urządzić w letniem półroczu w »Polonii« szereg wieczorów dyskusyjnych: »O współczesnych zadaniach akcji katolickiej w dziedzinie społecznej i kulturalnej życia narodu«.

W pracy tej niechaj przyświeca myśl, że, by swój sztandar nieść zwycięsko »trzeba naprzód iść i świecić«.

Wieczory się powiodły. — Obrobiono jednak, w braku czasu, zaledwie ważniejsze, bardziej zasadnicze i ogólne kwestye, dlatego w dalszym ciągu wieczory te odbywać się będą w r. 1911/12.

Rok ubiegły był wogóle płodny w liczne zapoczątkowania w życiu wewnętrznem Stowarzyszenia, które czekają jeszcze urzeczywistnienia; rzeczą nowego zarządu będzie podjąć je i rozwinąć.

*

*

*

Z uroczystych obchodów urządzonych w »Polonii« zanotować wypada: Obchód rocznicy powstania listopadowego. Odczyt o powstaniu wygłosił prof. Dr. A. Sokołowski; część artystyczną uświetnił deklamacją Szamb. Dr. K. Lubecki.

Wieczór uroczysty ku uczczeniu rocznicy Konstytucji 3 Maja. Uroczystość zagał wice-prezes kol. J. Juszczyk. Odczyt o konstytucji wygłosił prof. Jaworski; poczem nastąpiły produkcje artystyczne.

Obchód trzeciej rocznicy istnienia »Polonii« urządzony 24-go czerwca. Rano w kościele św. Anny odprawił kol. ks. Śledziwski Mszę św. na intencję stowarzyszenia. Wieczorem odbyła się uroczysta akademja, którą zagaiał słowem wstępem prezes kol. J. Mikołowski, poczem nastąpiły produkcje artystyczne.

Czytelnia.

Dzienniki jako też i inne czasopisma, których spis niżej podajemy, otrzymywała »Polonia« podobnie jak i w roku poprzednim, bądź to za znizeniem opłaty, bądź to zupełnie bezpłatnie.

Z dzienników mieliśmy w czytelni :

»Czas«,	»Naprzód«,
»Dziennik cieszyński«,	»Nowa Reforma«,
»Dziennik powszechny«,	»Postęp«,
»Głos Narodu«,	»Reichspost«,
»Słowo polskie«.	

Z czasopism :

»Ateneum kapłańskie«,	»Przegląd powszechny«,
»Biblioteka warszawska«,	»Przewodnik oświatowy«,
»Echo przemyskie«,	»Rola«,
»Gazeta kołomyjska«,	»Soziale Studentenblätter«,
»Gwiazdka Cieszyńska«,	»Studentská Hlídka«,
»Katolik« (z Bytomia),	»Straż polska«,
»Kronika powszechna«,	»Świat słowiański«,
»Łan młodzieży«,	»Świt«,
»Myśl katolicka«,	»Tygodnik illustrowany«,
»Myśl robotnicza«,	»Wieniec - Pszczółka«,
»Prąd«,	»Zora«,
»Prawda«.	»Z Chyrowa«.

Zawiadował czytelnią kol. M. Bielecki.

Biblioteka.

Biblioteka nasza w ostatnim roku znacznie wzrosła. Posiada 216 dzieł, podzielonych na działy następujące: teologię, filozofię, literaturę, historję i nauki społeczne. Do najbogatszych działów pod względem ilościowym i jakościowym należą: literatura, historia i filozofia. Wobec dzisiejszego stanu biblioteki, wskazaniem już jest na przeszłość uzupełnianie jej, głównie uwzględniając potrzeby ideowe towarzystwa.

Sprawozdanie Sekcji Odczytowej.

W roku akademickim 1910/11 Sekcja Odczytowa urządziła 24 odczyty. W półroczu zimowym z powodu niepokojów na Uniwersytecie i wczesnego zamknięcia półroczu odbyło się tylko 10 odczytów:

Kol. Mikułowski: »Zasadnicze stanowisko nasze i wynikające stąd zadania na przyszłość«.

Kol. Pietrzak: »O Weselu Wyspiańskiego«.

Kol. Pietrzak: »O miłości Ojczyzny«.

Kol. Juszczyk: »Wielki Ks. Konstanty wobec powstania listopadowego«.

Kol. Figiel: »Eros i Psyche w literaturze starożytnej«.

Kol. Geppert: »Dzieje armii polskiej porozbiorowej«.

Ks. prof. Zimmermann: »Dlaczego akademicy powinni zajmować się kwestją społeczną«.

Dr. Kazimierz Lubecki, szambelan Jego Świąt.: »Ludwik Królikowski«.

Kol. Płokarz: »Etyka zależna i niezależna«.

Prof. Dr. A. Sokołowski: »O powstaniu listopadowym«.

W półroczu letnim odbyło się 14 odczytów w odstępach tygodniowych. Przewodnią myślą tego cyklu było dążenie do wyjaśnienia współczesnych zadań akcyi katolickiej w kraju:

Kol. K. Chodynicki: »Praca społeczna a wyrobienie etyczne«.

Kol. J. Czeszejko-Sochacki: »Idealny wyzwoleniec«.

Kol. Z. Fedorowicz: »Jak młodzież może pracować społecznie«.

Kol. Z. Fedorowicz: »Rodzina«.

Kol. Grzybowska: »Kwestya kobieca«.

Kol. S. Kalkstein: »Katolicyzm a cywilizacya«.

Kol. Ks. Kosiński: »Praca społeczna wśród ludu«.

Kol. Płokarz: »Czy sankcyja czynów etetycznych jest dowodem niższości etyki?«

Kol. W. Rawdanowicz: »Wolność nauki«.

Kol. Sulerzycki: »Indywidualizm i kolektywizm«.

Kol. Sita: »Katolicyzm społeczny«.

Oprócz tego wygłoszono następujące odczyty:

Kol. Figiel: »Klasycyzm Wyspiańskiego«.

Kol. Geppert: »Polityka Prus i Austrii wobec Królestwa Kongresowego«.

Kol. Godzielińska: »Znaczenie Wyspiańskiego dla polskiego zdobnictwa«.

Wszystkie odczyty były dyskusyjne. Przeciętna frekwencya 30—40 osób. Sekcyą kierował w zimowym półroczu kol. B. Załuski, w letnim Z. Fedorowicz. Prezydował na zebraniach kol. J. Mikułowski.

Kółko społeczne.

Kółko społeczne, przy czynnym łaskawym współudziale prof. ks. Dra K. Zimmermanna zajmowało się poznaniem głównie aktualnych dziś w kraju kwestyi społecznych; podkład posiedzeń Kółka stanowiły odczyty. I tak: trzy odczyty poświęcono sprawie naszej emigracyi zarobkowej, z których dwa wygłosił kol. Józef Sita, jeden kol. ks. Józef Borodzicz. — Kol. Józef Juszczyk wygłosił odczyt: »O domach parafialnych«, kol. M. Grzybowska: »O organizacyach kobiet pracujących w Krakowie«, kol. M. Strehłówna: »O organizacyach kobiet pracujących w Poznańskim«. Pozatem urządzała wycieczki w celu zwiedzania krakowskich instytucyi społecznych. Kółko składało się z 15 członków. Przewodniczył ks. J. Mikułowski.

Sekcyja wycieczkowa.

Poznanie okolic Krakowa, a zarazem dostarczenie członkom w porze letniej pożytecznej i miłej rozrywki, zbliżającej ludzi do siebie i pozwalającej zapomnieć o szarzyźnie codziennego życia, oto powody, jakie skłoniły Sekcyję wycieczkową

do organizowania wycieczek. Jakiem powodzeniem cieszyły się one, najwymowniej świadczy o tem ich ilość, jakoteż liczba członków biorących w nich udział. Ponieważ zbyt rozwlekłą byłoby rzeczą opisywać poszczególne wycieczki, poprzestać zatem trzeba na chronologicznem ich wyliczeniu:

- 1) Do ruin zamku Tynieckiego.
 - 2) Do Ojcowa, Grodziska i Pieskowej Skały, czyli tak zwanej Szwajcaryi polskiej.
 - 3) Do Niepołomic.
 - 4) Do Czerny przez Rudawę, Dubie Paczółtowie.
 - 5) Do Tenczynka.
 - 6) Do Skały Kmity.
 - 7) Do Mnikowa.
 - 8) Statkiem do Niepołomic.
 - 9) Do Pawlikowic.
 - 10) Do Tenczynka.
 - 11) Do Wieliczki.
-

Sprawozdanie kasowe za czas od 10 Listopada 1910 do 31 Października 1911 r.

D O C H Ó D		Kor.	hal.	R O Z C H Ó D		Kor.	hal.
1.	Wpisowe członków	50	—	1.	Czynsz za lokal	500	—
2.	Wkładki członków zwycięzajnych	370	79	2.	Utrzymanie lokalu	256	—
3.	Wkładki członków wspierających	302	13	3.	Prenumerata czasopism	63	15
4.	Dary	125	—	4.	Biblioteka	178	50
5.	Z wieczorków, odczytów i wycieczek . .	180	72	5.	Korespondencya i telegramy	63	42
6.	Z pikniku z dnia 28 Syczynia	384	72	6.	Postęga	128	—
7.	Jednorazowy dalek Wydziału Kraj. . . .	100	—	7.	Wydatki na wieczorki i zabawy	114	49
8.	Podnajmowanie lokalu	40	—	8.	Meble	34	10
9.	Podprenumerata czasopism	9	—	9.	Wypożyczenie pianina	107	—
10.	Za odznaki	6	—	10.	Zwroty	120	—
11.	Pozostałość z roku ubiegłego	82	13	11.	Odznaki	46	—
Suma dochodów		1650	49	12.	Drobne	9	44
				Suma rozchodów	1620	10	

MAJĄTEK STOWARZYSZENIA:

Fundusz żelazny	100 Kor.	— hal.
Pozostałość kasowa	30 »	39 »
Wartość biblioteki	1020 »	— »
Wartość inwentarza	970 »	60 »
Razem	2120 Kor.	90 hal.

ZESTAWIENIE:

Dochody	1650 Kor.	49 hal.
Rozchody	1620 »	10 »
Pozostałość	30 Kor.	39 hal.

M. Grzybowska sekretarka.

Michał Figiel skarbnik.

J. Mikulowski prezes.

Komisya rewizyjna: *Józef Siuta, Marya Strehliówna.*

Spis członków »Polonii«.

A. Członkowie honorowi.

J. Eks. hr. Tarnowski Stanisław, Prof. uniw., prezes Akad. Umiej.
Ks. Rzymelka Jan, Misyonarz.

B. Członkowie wspierający.

Banko Jadwiga.	Korotkiewiczówna Celestyna.
Bartynowski Maryan.	Ks. Dr. Korzonkiewicz Jan, prof. un.
Belić, sł. pr. z Zagrzebia.	Kozłowski K.
J. E. Dr. Bilczewski Józef, Najprzew.	Ks. Kłopotowski Józef.
Arcybiskup lwowski.	Ks. Kudłacik Aleks.
Dr. Brzeziński Józef, Prof. uniw.	Ks. Kunz Jan.
Bukajłło Anna.	Ks. Langier Jan.
Ks. Dr. Caputa Józef.	Makowski Edmund.
Dr. Caro Leopold.	Matusiński Jacek.
Ks. Dr. Chotkowski Władysław, Prof.	Ks. Masny Jan.
Uniw.	Marszycki Franciszek, sł. akademii
Czarnecki Jan.	hand. w Wiedniu
J. O. Ks. Czartoryski Zygmunt z Ro-	Dr. Morawski Kazimierz, Prof. uniw.
kosowa.	Ks. Mytkowicz Andrzej.
Doliński Józef.	Ks. Nalepa Alojzy.
Dolińska Eugenia.	Ks. Pasek Stanisław.
Dolińska Józefa.	O. Pawelski Jan, T. J.
Dolińska Leontyna.	J. E. Ks. Dr. Pelczar Józef Sebastian
Dr. Fierich Ksawery, Prof. Uniw.	Najprz. Biskup przemyski.
Fischerowa Marya	Dr. Pol Wincenty.
Foppowa Wierczyńska.	Popiel Konstanty.
Holeksa Karol.	Preissówna Amelia.
Jasiński Stanisław.	Ks. Dr. Spis Stanisław, Prof. uniw.
Dr. Jamontt Janusz.	Jagiell.
Jeleńska Ludwika.	Szafrńska Aleksandra.
Jeleński Szczeban.	Szafrńska Marcela.
O. Jędrzejowski Alfons z Jasnej Góry.	J. E. Ks. Dr. Teodorowicz Józef, Najp.
Kajruksztys Władysław, sł. med.	Arcybiskup lwowski, obrz. or.
Koczwarą Antoni.	Ks. Dr. Tomasik Józef.

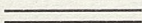
Tomaszek Antoni, sł. leśn. w Wiedniu.	Witkowski N.
Ks. Waligóra Józef.	Wochowa Marya.
Dr. Wicherkiewicz Bolesław, Prof.	Hr. Fr. Zamoyski Andrzej.
uniw. Jag.	

C. Członkowie zwyczajni z r. 1910/11.

Abłamowicz Włodzimierz, sł. pr.	Kloska Stanisław, sł. pr. w Dorpacie *
Bajer Janusz, sł. pr.	Koneczna Bronisława, sł. fil.
Batko Franciszek, sł. fil.	Kornecki Maryan, sł. pr.
Beben Stanisław, sł. fil.	Lambert Bolesław, absol. pr. *
Bytowski Wojciech, sł. pr.	Lambert Felius, sł. pr.
Bieleski Maryan Zdziśław, sł. pr.	Leszko Ludwik, sł. pr.
Ks. Borodicz Józef, sł. fil.	Link Józef, sł. pr.
Brożek Wilhelm, sł. teol. w Gracu *	Matyasik Jan, redaktor w Krakowie *
Chitry Adam, sł. pr.	Dr. Maciszewski Bolesław, lekarz
Chlebowski Tadeusz, sł. pr.	w Tarnopolu *
Ćmiekiewicz Eugeniusz, sł. med. *	Dr. Morus Adam, lek. w Krasieczynie *
Danek Józef, sł. fil.	Mikułowski Jan, sł. pr.
Dłuska Marya, sł. fil.	Nawratil Władysław, sł. pr.
Dobosz Bronisław, sł. pr.	Nawrocki Bolesław, sł. pr.
Dobrzyńska Marya, sł. fil.	Nitsch Józef, sł. fil.
Dr. Dobrzański-Hubał Piotr, sł. fil.	Ks. Pęcherski Cezary, sł. fil.
Drobniańska Apollonia, sł. fil.	Peszkowski Edward sł. pr.
Engel Zdzisław, sł. pr.	Piccardówna Janina, sł. fil.
Estreicher Marya, sł. fil.	Pietrzak Józef, sł. fil.
Fedorowicz Zygmunt, sł. fil.	Pięta Bronisław, sł. fil.
Figiel Michał, sł. fil.	Pilaski Michał, sł. agr.
Fopp Tad., redaktor w Warszawie *	Piotrowski Tadeusz, sł. pr.
Geppert Eugeniusz, sł. pr.	Plattner Fryderyk, sł. fil.
Ginańska Stefania, sł. fil.	Płokarz Józefat Antoni, sł. fil.
Gliwa Wojciech, sł. med.	Podleski Józef, sł. agr.
Gołab Julian Ks. Dr. sł. fil.	Potkański Antoni *
Godzielińska Helena, sł. fil.	Prosińska Walerya, sł. fil.
Göttel Włodzimierz, sł. pr.	Przybylski Władysław, sł. fil.
Grzybowska Marya, sł. fil.	Puchałka Jan, sł. pr.
Hubertówna Janina, sł. fil.	Reklewski Stanisław, sł. pr.
Hublówna Romualda, sł. fil.	Ruxerówna Mieczysława, sł. fil.
Hubicki Aleksander, sł. med.	Schreyerówna Elżbieta, sł. fil.
Jamka Antoni, sł. pr.	Sędziński Leonard, sł. fil.
Jaworski Bronisław, sł. pr.	Seroczyński Józef, sł. fil.
Jaworski Jerzy Ignacy, sł. agr.	Siuta Józef, sł. agr.
Janik Stanisław, sł. fil.	Ks. Śledziwski Piotr, sł. fil.
Juszczyk Józef, sł. agr.	Stafiejówna Jadwiga, sł. fil.
Kalkstain-Stoliński Stanisław, sł. fil.	Stafiejówna Teresa, sł. fil.
Karczewski Jan, sł. agr.	Stasiniewicz Stefan *
Kawa Władysław, sł. fil.	Stolarzewiczówna Marya, sł. fil.
Kern Ludwik, sł. fil.	Strehlówna Marya, sł. fil.
Kisiełowska Marya, sł. fil.	Sulerzyski Włodzimierz, sł. pr.
Kloska Jan, sł. leśn. w Bisenach *	Szafrańska Helena, sł. fil.

Szafrńska Kazimiera, prof. w Krakowie *	Wałek Henryk, sł. pr.
Szafrńska Zofia, sł. fil.	Wantuch Andrzej, sł. fil.
Szefczyk Józef, sł. pr.	Wańko Piotr, sł. pr.
Szonertówna Wanda, sł. fil.	Waśkowska Zofia, sł. fil.
Szymeczek Budolf, sł. pr.	Wejda Stanisław, sł. pr.
Tomaszek Antoni, sł. leś. w Wiedniu *	Werner Adam, sł. pr.
Tomechna Antoni, sł. fil.	Wochówna Julia, sł. fil.
Truszkowska Zofia, sł. fil.	Wójcikówna Helena, sł. fil.
Tutek Władysław, sł. fil.	Wrzot Antoni, sł. fil.
Unger Geza, sł. pr.	Załuski Antoni, sł. agr.
Ujda Jan, sł. fil.	Zdziechowski Ksawery, sł. fil.
	Zielińska Marya, sł. fil.

* Gwiazdką oznaczni ci członkowie, którzy po ukończeniu studiów na Uniwersytecie Jagiell. nie przestali należeć do Towarzystwa.

Przedpłata roczna :
w Warszawie: 3 rb.
z przesyłką poczt.
4 ruble.

„PRĄD“

Miesięcznik społeczny
i literacko - naukowy.

Adres Redakcyi
i Administracji:
WARSZAWA,
Warecka 10 m. 11.

„Prąd“ jest pismem młodych, którzy postawili sobie za cel kształcenie charakterów i uświadomienie społeczne w duchu chrześcijańskim i narodowym.

„Prąd“ przedewszystkiem uwzględnia sprawy społeczne i związane z niem zagadnienia etyczne.

„Prąd“ stojąc na gruncie chrześcijańskim i narodowym, nie jest rzeczni-kiem żadnego stronnictwa politycznego.

„Prąd“ szeroko uwzględnia sprawy studenckie i uniwersyteckie.

„Prąd“ informuje w kwestiach naukowych, pedagogicznych i samokształcenia.

„Prąd“ do każdego numeru dołącza specjalny dodatek p. n. „DZIAŁ MŁODZIEŻY“.

Administracja w Warszawie wysyła prospekty bezpłatnie, a numery okazowe po otrzymaniu 7-o kopiejkowej marki na koszt przesyłki.

Redaktor
i Wydawca :
A. L. Szymański.

Przedpłata roczna:
zagranicą 10 koron ;
9 marek ; 11 fran-
ków ; 2 dolary 10 ct. ;
9 szylingów.

